

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.3.2013
— Valittajana Sveitsin valaliitto sekä muina osapuolina Euroopan komissio, Saksan liittotasavalta ja Landkreis Waldshut

(Asia C-547/10 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Ulkosuhteet — Lentoliikenteestä tehty Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välinen sopimus — Asetus (ETY) N:o 2408/92 — Yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsy yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille — 8 ja 9 artikla — Soveltamisala — Liikenneoikeuksien käyttäminen — Päätös 2004/12/EY — Zürichin lentoaseman lähestymismenettelyjä koskevat Saksan toimenpiteet — Perusteluvollisuus — Syrjäntäkielto — Oikeasuhteisuus — Todistustaakka)

(2013/C 123/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Sveitsin valaliitto (asiamies: Rechtsanwalt S. Hirsbrunner)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: T. van Rijn, K. Simonsson ja K.-P. Wojcik), Saksan liittotasavalta (asiamies: T. Henze, avustajanaan Rechtsanwalt T. Masing) ja Landkreis Waldshut (asiamies: Rechtsanwalt M. Núñez Müller)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-319/05, Sveitsi vastaan komissio, 9.9.2010 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Sveitsin valaliiton kanteen, jossa vaadittiin kumottavaksi lentoliikenteestä tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen 18 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen ja yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23.7.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 (EYVL 1993 L 15, s. 33) soveltamista koskevasta menettelystä 5.12.2003 tehty komission päätös 2004/12/EY — Zürichin lentoaseman lähestymismenettelyjä koskevat Saksan toimenpiteet — Asetuksen (ETY) N:o 2408/92 9 artiklan 1 kohdan riidanalaisiin toimenpiteisiin soveltamisen virheellinen

arviointi — Komission perusteluvollisuuden laajuuden huomiotta jättäminen — Lentoaseman toiminnanharjoittajien ja sen lähistön asukkaiden oikeuksien huomiotta jättäminen — Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Sveitsin valaliitto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhaussa.
- 3) Saksan liittotasavalta ja Landkreis Waldshut vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 30, 29.1.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.3.2013
(Arbeidshof te Antwerpenin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Aldegonda van den Booren v. Rijksdienst voor Pensioenen

(Asia C-127/11) ⁽¹⁾

(Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 46 a artikla — Päällekkäisyyden estävät kansalliset säännökset — Vanhuuseläke — Jäsenvaltion maksaman määrän korottaminen — Leskeneläke — Toisen jäsenvaltion maksaman määrän pienentäminen)

(2013/C 123/03)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeidshof te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Aldegonda van den Booren

Vastaaja: Rijksdienst voor Pensioenen

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Arbeidshof te Antwerpen — EY 10, EY 39 ja EY 42 artiklan (nykyisin SEU 4 artiklan 3 kohta, SEUT 45 artikla ja SEUT 48 artikla) sekä sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston direktiivin (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2) 46 a artiklan 3 kohdan a alakohdan tulkinta — Etuudet — Päälekkäisten etuuksien estämiseen tarkoitetut säännöt — Ensimmäisen jäsenvaltion maksaman jälkeensä jääneiden eläkkeen alentaminen toisen jäsenvaltion maksaman vanhuuseläkkeen korottamisen vuoksi

Tuomiolauselma

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna 5.6.2001 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1386/2001, 46 a artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä jäsenvaltion sellaisen lainsäädännön soveltamiselle, johon sisältyvän säännöksen mukaan kyseisessä jäsenvaltiossa maksettavaa leskeneläkettä pienennetään sen johdosta, että toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla maksettavaa vanhuuseläkettä korotetaan, jollei erityisesti 46 a artiklan 3 kohdan d alakohdassa säädettyistä edellytyksistä muuta johdu.

SEUT 45 artiklaa on tulkittava siten, ettei myöskään se ole esteenä tällaisen kansallisen lainsäädännön soveltamiselle, jos tämän seurauksena asianomainen ei joudu epäedulliseen tilanteeseen sellaiseen henkilöön nähden, jonka tilanteeseen ei liity rajat ylittäviä tekijöitä ja — jos tällaisen epäedullisen tilanteen olemassaolo todetaan — jos kyseinen lainsäädäntö on oikeutettu sen vuoksi, että se perustuu objektiivisiin syihin ja että se on oikeassa suhteessa kansallisessa oikeudessa hyväksyttävästi tavoiteltuun päämäärään, minkä arvioiminen on kansallisen tuomioistuimen tehtävä.

(¹) EUVL C 152, 21.5.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.3.2013 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH v. Finanzamt Bayreuth

(Asia C-275/11) (¹)

(Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 77/388/ETY — Eri-tyisten sijoitusrahastojen hallinnoinnin vapautus arvonlisäverosta — Ulottuvuus)

(2013/C 123/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH

Vastaaja: Finanzamt Bayreuth

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesfinanzhof — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohdan tulkinta — Eri-tyisten sijoitusrahastojen hallinnointia vapautus arvonlisäverosta — Ulottuvuus

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohtaa on tulkittava siten, että ulkopuolisen henkilön pääomasijoitusyhtiölle, joka on erityisen sijoitusrahaston hallinnoija, tarjoamat arvopaperisijoittamista koskevat neuvontapalvelut kuuluvat käsitteen ”erityisten sijoitusrahastojen hallinnointi” alaan, jolloin voidaan soveltaa mainitussa säännöksessä säädettyä vapautusta, vaikka ulkopuolisen henkilön toimeksianto ei perustukaan tehtävien siirtoon arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20.12.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 21.1.2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/107/EY, 5 g artiklan nojalla.

(¹) EUVL C 269, 10.9.2011.